

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 1. Quid, & vnde Honor, & quomodo à Gloria differat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

HONOR

DIGNIS ET INDIGNIS;
IVSTE, VEL IN-
IVSTE;

DEO SEMPER IV-
STISSIMO,
DATUS, NEGATUS, VIOLATUS.
CAPVT I.

Quid sit Honor, Laus, Gloria? quantum bonum? & aequè istud bonum improbis ac probis contingere.

§. I.

Quid, & unde Honor, & quomodo à Gloria differat?

Nter externa atque fortuita hominis bona, honor est maximum, vt Philosophus testatur. Quod bonum etiam ex diuitijs sæpe confurgit, quemadmodum contemptus ex paupertate. Non tamen est iste nexus ita necessarius, vt non
A aliquan-

Aristot:
lib. 4.
Ethic. c. 3a

Idem I.
Ethic. c. 5.

S. Thom.
2. 2. q. 103.
art. 1. in
corp.

S. August.
ep. 64.

aliquando & opes dedecori sint, & paupertas honoretur. Quamuis vtrumque, & gloria scilicet, & ignominia alijs quoque varijs ex rebus oriatur. *Honor* quippe ex mente Aristotelis propriè est exhibitio reuerentia in testimonium virtutis, quæ multiplex esse consuevit; seu potius si secundùm vulgi iudicium, & latiùs loquamur, est testificatio de excellentia alicuius, siue is excellat virtute, cui honor præcipuè debetur; siue sanguine, siue opibus, siue indole, siue scientijs & arte, siue officijs, & dignitate, aut alijs titulis, qui significant domi belluè, corpore vel mente excellentem. Quamquam enim nihil magis honore dignum est, quàm vera virtus, qua sola homines absolute boni sunt excellentique, sunt tamen & alia, quibus secundùm quid excellunt, & ob quæ honorantur, vt genus, & potentia, & scientia, & quæ modò memoravi; quia & illis mortales excellunt, & de illis amant æstimari; quantumuis sæpe etiam falsa sint, & eorum laudes prorsus repudiandæ. *Tanta mentis in Deum debet esse suspensio*, ait S. Augustinus, *vt, si non meritò laudemur, corrigamus eos, quos possumus: ne arbitrentur, aut in nobis esse, quod non est; aut nostrum esse, quod Dei est;*
aut

aut ea laudent, que quamuis non desint nobis,
 aut etiam supersint, nequaquam tamen sunt
 laudabilia; velut sunt bona omnia, que vel cum
 pecoribus habemus communia, vel cum impijs
 hominibus. Nos vniuersim loquemur, de ijs
 rebus, quibus homines excellunt, & ob
 quas nomen suum fieri honorificum gau-
 dent. Nam & profanarum artium magi-
 stri, & opum amatores celebres volunt ha-
 beri: & pauca sunt feminae, quae quan-
 tumuis deformes, tamen gloriam non ca-
 pient, ex venustate, qua sese praeditas arbi-
 trantur. Subscribit nobis S. Thomas, cuius
 haec sunt: *Nomen gloria proprie importat ma-*
nifestationem alicuius de hoc, quod apud homines
decorum videtur, sine illud sit bonum corporale
aliquod, sine spirituale. Itaque dum cupiunt
 homines honorari, testimonium suae excel-
 lentiae quaerunt; quod vt reddatur coram
 Deo, qui inspector est cordium, sufficit esse
 testimonium conscientiae: nequaquam au-
 tem sufficit, vt coram hominibus contin-
 gat. Vt enim homines illud intelligant,
 necesse est, testimonium per quaedam signa
 externa declarari, verborum scilicet, vel fa-
 ctorum. Honorat enim alterum, qui eum
 laudat, hoc est, qui excellentiam eius ore,

S. Thom]

2.2.q.132e

a.1.

A 2

vel

Luc. 14. 7.

S. August.
lib. 83. q.
31.

vel calamo explicat; itemque, qui factio, ut pilei depositione, capitis inclinatione, inflexione genuum, imaginis aut statuæ erectione, trophæis, arcu triumphali, aris, statuis, obsequijs, *accubitu*, aut sede primoué loco, vel etiam donis ac muneribus, & officijs, obuiatione, hospitij oblatione, aut alio quocumque signo externo eum à se existimari, testificatur. Est igitur *existimatio* radix honoris, quæ si coram hominibus, per externa signa, declaretur, Honor solet appellari. Idcirco enim alterum vel verbis laudamus, vel alijs signis exterioribus ornamus, honoramusue, quia testari volumus, bonam esse apud nos de eo opinionem. Ex quorum utroque, verborum scilicet & rerum honore, tamquam effectus laudis atque honoris, *Gloria* existit. Ideò si quidem, quia alterius bonitati testimoniū præbemus, clarescit bonitas illius in notitia plurimorum; atqui, ut D. Augustinus alijque docent, *Gloria, est clara cum laude notitia*, addit enim honori, velut lumen coloribus, claritatem.

§. II.

Quantum bonum sit Honor? eumque, excellentioribus, excellentiorem deberi.

Hoc